

Arrest

nr. 276 547 van 26 augustus 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het inreisverbod van 22 april 2022.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 16 juni 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 april 2022 werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) afgegeven. Op dezelfde datum werd tevens een inreisverbod van drie jaar opgelegd. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

[...]

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenveel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 22/04/2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven In toepassing van het hierna vermeide artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor Illegale grensoverschrijding. (PV [...] van de politie van SPN Kust

Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden zoals bepaald in artikel 74/11."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"3.1. Middelen. Schending van de wet, in het bijzonder:

- *Schending van artikel 62, § 2 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 iuncto de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*
- *schending van artikel 74/11, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980;*
- *schending van het proportionaliteitsbeginsel.*

3.2.

In casu schendt de bestreden beslissing de ingeroepen middelen om de volgende redenen.

Verwerende partij motiveert de bestreden beslissing als volgt :

(...)

En verantwoordt de periode van het verbod als volgt :

(...)

Deze motieven kunnen de bestreden beslissing niet schragen omdat zij steunen op een kennelijk verkeerde juridische kwalificatie en/of onjuiste gevolgtrekking op wettelijk vlak.

Verwerende partij motiveert niet waarom zij meent geen termijn voor het vrijwillig vertrek te kunnen toestaan.

De loutere vermelding dat «de beslissing tot verwijdering van 22/04/2022 gaat gepaard met dit inreisverbod» en de verwijzing naar de tekst van artikel 14/11, § 1, tweede al., 1° van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 zijn niet specifiek en kwalificeren niet als draagkrachtig.

Het ingeroepen motief kan de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Verder is de duur waarvoor de bestreden beslissing geldt, onevenredig.

Artikel 74/11, § 1, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 luidt:

«De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.»

wat verwerende partij er toe verplicht om een specifieke motivering te geven voor de maximumperiode waarvoor de bestreden beslissing geldt (RVS 26 juni 2014, nr. 227.898). Wat zij niet afdoende doet.

Immers de ingeroepen motieven zijn niet draagkrachtig.

Verzoekende partij beweert niet dat zij ziek is of dat zij een gezinsleven in België heeft waardoor deze motieven van de bestreden beslissing volkomen irrelevant zijn voor de beoordeling van haar zaak.

Evenzeer zijn de daaruit genomen conclusie dat de bestreden beslissing artikel 3 van het Europees handvest tot de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden niet schendt totaal irrelevant.

Het motief of verzoekende partij de openbare orde schaadt, valt buiten de beoordelingsbevoegdheid van uw Raad omdat het een strafrechtelijke schuldvraag betreft die aan de vasthouding kleeft en die alleen door de strafrechter na een tegensprekelijk debat als bewezen kan worden beoordeeld.

Dit is nu niet het geval.

Het motief kan niet zonder bevoegdheidsoverschrijding worden weerhouden. De bevoegdheidsverdeling is van openbare orde.

Het ingeroepen motief schendt de openbare orde en kan de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

De verstreckende gevolgen van de duur van de bestreden beslissing nopen verwerende partij tot een zorgvuldige afweging (RW 20 januari 2014, nr. 117.188; RW van 19 februari 2014, nr. 119.120) terwijl hiervoor is aangetoond dat verwerende partij hieromtrent geen enkele specifieke afweging heeft gemaakt en in elk geval de maximale duur zonder verdere specificatie onredelijk streng is.

Bij gebrek aan enige specifieke beoordeling is de beslissing ondeugdelijk waardoor deze artikel 74/11, § 1, al. 2 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 schendt.

Om dezelfde redenen is a fortiori een termijn van drie jaar voor het inreisverbod eveneens kennelijk buiten elke proportie.

De duur is kennelijk onevenredig.

Schending van het proportionaliteitsbeginsel.

Schending van de ingeroepen middelen.

Om voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.

De bestreden beslissing dient daarom te worden vernietigd.”

3.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, *ROELS*).

De bestreden beslissing motiveert duidelijk dat het inreisverbod wordt opgelegd op grond van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet, namelijk omdat voor het vrijwillig vertrek geen termijn is toegestaan. Waar verzoeker betoogt dat er in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd over het niet toestaan van een termijn voor vrijwillig vertrek, dient de Raad op te merken dat dit element zijn oorsprong vindt in de beslissing van 22 april 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker gaf uitvoering aan deze beslissing door op 12 mei 2022 terug te keren naar zijn land van herkomst. De Raad ziet derhalve niet in op welke manier verzoekers betoog afbreuk doet aan de grondslag van het onderhavige inreisverbod.

Verzoeker uit vervolgens kritiek op de motieven inzake de duur van het inreisverbod. Hij betoogt dat de motieven niet draagkrachtig zijn. In de bestreden beslissing wordt er aangaande de duur van drie jaar gemotiveerd dat verzoeker op heterdaad betrapt werd op illegale grensoverschrijding. Daarenboven wordt er uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker geen gezinsleven of minderjarige kinderen heeft in België noch verklaart medische problemen te hebben. Verweerder concludeert dat de bestreden beslissing derhalve geen schending uitmaakt van artikelen 3 en 8 van het EVRM. Gelet op alle elementen die eigen zijn aan de zaak en gezien het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde acht verweerder een inreisverbod van drie jaar proportioneel.

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder het motief inzake de openbare orde niet mag hanteren en dat het uitsluitend de strafrechter toekomt om zich uit te spreken over een al dan niet gevaar voor openbare orde, dient er in de eerste plaats te worden opgemerkt dat verzoeker niet betwist dat hij op heterdaad betrapt werd op illegale grensoverschrijding. Daarenboven staat het vermoeden van onschuld niet in de weg dat een bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening houdt met feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). Het enkele feit dat verzoeker niet strafrechtelijk werd veroordeeld, verhindert verweerder immers niet om binnen zijn wettelijke toegewezen beoordelingsbevoegdheid alle elementen aanwezig in het administratief dossier in hun geheel in overweging te nemen. Verzoeker kan niet zonder meer een parallel maken tussen handelingen binnen het domein van het strafrecht en van het vreemdelingenrecht. Derhalve wordt niet aannemelijk gemaakt dat verweerder het proces-verbaal waarin melding wordt gemaakt van een betrapting op heterdaad niet zou mogen betrekken bij de besluitvorming.

In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, blijkt uit het voorgaande dat er in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de elementen die eigen zijn aan de zaak, minstens maakt hij het tegendeel niet aannemelijk. De Raad dient te concluderen dat het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is om verzoeker overeenkomstig artikel 74/11 van de vreemdelingenwet een inreisverbod van drie jaar op te leggen, minstens wordt het tegendeel door verzoeker niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT